

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 26T/11/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7724010049
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Petričko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2024:7724010049.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, samosudca JUDr. Daniel Petričko, PhD., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.3.2024 v A., takto

rozhodol:

obžalovaný:

B. C., nar. X.X.XXXX v D., trvale bytom D., E. F. G. F. H.,

uznáva sa za vinného, že

dňa 2.9.2023 v čase okolo 13.40 h v Sobranciach na ulici Komenského č. 9, za obytným domom na dvore sa dopustil útoku voči poškodeným príslušníkom PZ, policajnej hliadky Obvodného oddelenia PZ Sobrance v zložení ppráp. I. J. a stržm. K. L., odetých v služobných rovnošatách tým spôsobom, že potom, čo boli v službe operačným strediskom vyslaní na preverenie oznamu, a to prítomnosti hľadaného obvineného B. C. na ulici Komenského v Sobranciach, ktorý bol v celoštátnom pátraní. Po príchode na miesto osobným motorovým vozidlom zn. VW Golf, EČ: D. XXXXX, obidvaja príslušníci PZ opoznali obvineného B. C., sediaceho na mieste vodiča v osobnom motorovom vozidle zn. Alfa Romeo 156, EČV: D. XXXXX. Po vystúpení príslušníkov PZ zo služobného vozidla, príslušník PZ ppráp. I. J. pristúpil k ľavej prednej časti vozidla Alfa Romeo 156, hlasno, viackrát opakovane vyzval obv. B. C. na vystúpenie z vozidla, avšak obvinený na túto výzvu príslušníka PZ nereagoval a túto neuposlúchol, práve naopak po naštartovaní vozidla zn. Alfa Romeo 156, v ktorom sedel ako vodič, toto nasmeroval na príslušníka PZ ppráp. I. J., ktorý pokiaľ by sa mu nevyhol, bol by obvineným zrazený. Potom s vozidlom cúval a hneď ho nasmeroval proti ďalšiemu príslušníkovi PZ stržm. K. L., stojaceho pri pravej prednej časti služobného vozidla zn. VW Golf, ktorý sa mu stihol vyhnúť odskočením k ľavým predným dverám služobného vozidla, inak by bol obvineným zrazený. V dôsledku takejto útočnej jazdy obvineným voči príslušníkom PZ s vozidlom zn. Alfa Romeo 156 narazil do služobného vozidla príslušníkov PZ zn. VW Golf, a to do pravej zadnej časti v dôsledku čoho poškodil pravý zadný blatník a zadný nárazník vpravo. Po náraze na predmetnom vozidle ušiel preč na neznáme miesto, čím poškodenému Ministerstvu vnútra SR, Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00 151 866, bola poškodením služobného vozidla zn. VW Golf, ev. č. D. XXX G., spôsobená škoda vo výške 858,11 €, avšak poškodením príslušného PZ ppráp. I. J. a stržm. K. L. nebolo spôsobené žiadne zranenie,

t e d a

- použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania,
- dopustil sa fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti najmä tým, že napadol iného,
- poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

č í m s p á c h a l

- zločin: útok na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák.,
- prečin: výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.,
- prečin: poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák.,

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, § 43, § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, 5 Trestného zákona s poukazom na ust. § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam na úhrnný ďalší trest odňatia slobody vo výmere 39 (tridsaťdeväť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho súd pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť uhradiť poškodenému Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky so sídlom Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00151866, škodu vo výške 858,11 €.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce podal dňa 26.01.2024 obžalobu na obžalovaného B. C. (ďalej už len „obžalovaný“ v príslušnom gramatickom tvare) pre skutky kvalifikované ako zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, prečin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečin poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.03.2024 obžalovaný po poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný. Následne súd prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku a dokazovanie vykonal iba v rozsahu o treste a to prečítaním znaleckého posudku a listinných dôkazov.

Prehľad vykonaných dôkazov

Z vyčíslenia škody Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že poškodením služobného motorového vozidla značky Volkswagen Golf variant, VIN: wwwzzzauzep549443, EVČ: D. XXXXX bola spôsobená škoda vo výške 858,11 Eur.

Zo správy o povesti vyplýva všeobecné hodnotenie.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný má doposiaľ 7 zaevidovaných priestupkov.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 8x súdom potrestaný.

Z rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 9T/86/2020 zo dňa 14.6.2022 vyplýva, že obžalovaný bol právoplatne uznaný za vinného a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 8T/27/2020 zo dňa 27.03.2020 a Okresného Michalovce, sp. zn. 21T/9/2020 zo dňa 04.05.2020.

Z rozsudku Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 3T/113/2015 zo dňa 01.10.2015 vyplýva, že obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania dvoch prečinov a jedného zločinu a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 42 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Následne rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4To/72/2015 zo dňa 16.12.2015 bol zrušený iba výrok o treste odňatia slobody a uložený nový trest vo výmere 30 mesiacov.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 8T/27/2020 zo dňa 27.03.2020 vyplýva, že obžalovaný bol uznaný za vinného a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Z rozsudku Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 26T/27/2020 zo dňa 08.07.2021 vyplýva, že obžalovaný bol uznaný za vinného a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkon v trvaní 36 mesiacov s probačným dohľadom do 20.8.2024.

K výroku o treste

Súd obžalovanému uložil podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, § 43, § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, 5 Trestného zákona s poukazom na ust. § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam úhrnný ďalší trest odňatia slobody vo výmere 39 mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a zároveň mu uložil povinnosť nahradiť Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky škodu vo výške 858,11 Eur. Takto uložený trest, pokiaľ ide o druh aj výšku, súd považuje za nevyhnutný a zároveň dostatočný na dosiahnutie účelu trestu, ktorým je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Obžalovanému súd uložil trest úhrnný, nakoľko spáchal tri trestné činy. Rovnako súd uložil obžalovanému aj ďalší trest, nakoľko obžalovaný aktuálne vykonáva trest odňatia slobody a v tejto prejednávanej trestnej veci mu súd uložil rovnaký druh trestu ako ten, ktorý doposiaľ vykonáva.

V prvom rade súd posudzoval existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 36, § 37 a § 38 Trestného zákona. U obžalovaného súd vzhliadol dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona a to, že sa priznal a skutok oľutoval. Obžalovaný už v prípravnom konaní priznal spáchanie skutku a ten aj oľutoval. Rovnako tak obžalovaný učinil aj na hlavnom pojednávaní, kde navyše vyhlásil, že je vinný zo spáchania trestných činov. Rovnako súd priznal obžalovanému aj poľahčujúcu okolnosť v zmysle ust. § 36 písm. n) Trestného zákona. Samotné priznanie sa ku skutku nemôže znamenať automatické pripustenie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného poriadku. Jej priznanie musí byť v kontexte niečo iného. Tu je potrebné uviesť, že priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti súdom bolo v kontexte jeho vyhlásenia o vine. Skutočnosť, že obžalovaný učinil vyhlásenie o vine a tým sa vzdal na verejné prejednanie jeho viny, nemôže zostať bez povšimnutia. Najvyšší súd Slovenskej republiky reagoval na vyhlásenie o vine tým, že pripustil využitie analógie pri vyhlásení o vine s konaním o dohode o vine a treste v stanovisku Tpj/55/2016, pričom takýto postup je fakultatívny, nie obligatórny. Súd v tomto smere pristúpil k analógii § 39 ods. 2 písm. d), § 39 ods. 4 Trestného zákona a znížil upravenú trestnú sadzbu. Súd vzhliadol priťažujúcu okolnosť v zmysle ust. § 37 písm. h) Trestného zákona, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, čo jasne vyplýva z odpisu z registra trestov. Tu je potrebné uviesť, že obžalovaný aktuálne vykonáva nepodmienený trest odňatia slobody Okresného súdu Trnava, sp. zn. 9T/86/2020. Rovnako sú vzhliadol aj priťažujúcu okolnosť v zmysle ust. § 37 písm. m) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov. Obžalovaný spáchal tri trestné činy a to zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, prečin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečin poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona. V zmysle ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona teda súd vyhodnotením poľahčujúcich a priťažujúcich okolností neupravoval trestnú sadzbu. Rovnako je potrebné uviesť, že súd ukladal obžalovanému trest za opätovné spáchanie zločinu. V tomto prípade súd postupom podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona musel zvýšiť dolnú hranicu zákonom stanovenéj trestnej sadzby o jednu polovicu. Po tejto úprave sa teda základná sadzba pri najprísnejšom trestnom čine útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona 36 mesiacov až 96 mesiacov zvýšila na 54,6 mesiacov až 96 mesiacov.

Pri ukladaní trestu súd rovnako zohľadnil aj fakt, že obžalovaný učinil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný. Týmto vyhlásením sa obžalovaný vzdal práva na prejednanie jeho viny. Súd v tomto prípade mimoriadne znížil trest postupom podľa § 39 ods. 2 písm. d) a § 39 ods. 4 Trestného zákona per analogiam. Uvedený postup vychádza zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj/55/2016. V zmysle toho stanoviska je takýto postup fakultatívny, nie obligatórny. Tu je však potrebné podotknúť, že v uvedenom prípade je možné využiť tento inštitút vzhľadom na postoj obžalovaného k trestnej veci. Ako už bolo vyššie uvedené, ten sa naozaj na hlavnom pojednávaní priznal k spáchaniu žalovaného trestného činu a skutok naozaj oľutoval. Súd následne upravil sadzbu použitím inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d) a § 39 ods. 4 Trestného zákona per analogiam. Základná sadzba pri najprísnejšom trestnom čine útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 2 je 3 roky (36 mesiacov) až 8 rokov (96 mesiacov). Po

úprave použitím ust. § 38 ods. 3, 5 Trestného zákona, ako to už bolo vyššie uvedené, sa dolná hranica trestnej sadzby zvýšila z 36 mesiacov na 54 mesiacov. Práve využitím mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d) a § 39 ods. 4 Trestného zákona sa spodná hranica trestnej sadzby znižovala o jednu tretinu. Teda z hranice 54,6 mesiacov sa hranica posunula na 36,4 mesiaca. Výsledná sadzba je v rozmedzí 36,4 mesiaca až 92 mesiacov. Súd uložil obžalovanému trest 39 mesiacov, a teda výsledný trest znížil o 15,6 mesiaca oproti upravenej sadzbe postupom podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona. Dôvod na mimoriadne zníženie trestu v tomto prípade reálne existuje, uvážiac postoj obžalovaného k spáchanému trestnému činu.

Pri úvahe o druhu trestu mal súd obmedzené portfólio možností. V prvom rade je potrebné poukázať na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného vo veci Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 26T/27/2020 zo dňa 08.07.2021. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 08.07.2021 a skúšobná doba obžalovanému plynie do 21.08.2024. Posudzovaný skutok obžalovaný spáchal 02.09.2023. Z toho súd vyvodil záver, že obžalovaný prejednaný skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Tu je potrebné poukázať na ust. § 49 ods. 2 Trestného zákona a z toho vyvodiť záver, že v uvedenom prípade už súd nemohol uložiť trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu. V prípade ustanovenia § 49 ods. 2 Trestného zákona je súd toho názoru, že uvedené ustanovenie nevylučuje možnosť uloženia iného alternatívneho trestu, vylučuje iba možnosť uloženia trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu. Postupom podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona teda zákonodarca obmedzuje možnosť ukladania trestov buď na nepodmienečný alebo na iný alternatívny trest. Uvedený názor súdu je navyše v zhode aj s názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrenom v uznesení 2 Tdo/11/2015. Súd sa teda musel vysporiadať s tým, aký druh trestu v prípade obžalovaného, bude na účely potrestania, prevýchovy, ale predovšetkým prevencie a ochrany spoločnosti tým najideálnejším trestom. Do úvahy teda prichádzal nepodmienečný trest odňatia slobody alebo alternatívny trest. V prípade úvahy o alternatívnych trestoch je potrebné uviesť, že tieto majú svoje opodstatnenie v prípadoch, kedy je zrejmé, že môžu napomôcť páchatelovi k jeho prevýchove. Z doposiaľ vedeného života obžalovaného nemožno vyvodiť záver o jeho novej prevýchove alternatívnym trestom. Obžalovaný bol za posledné štyri roky právoplatne uznaný za vinného zo spáchania viacerých trestných činov. Jeho správanie možno vyhodnotiť ako vysoko recidívne.

Súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody pri spodnej hranici upravenej trestnej sadzby. V uvedenom prípade je potrebné uviesť, že obžalovaný spáchal skutok v čase trvania skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, kedy mal povinnosť viesť riadny život. Obžalovaný vedel, že je v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ale nesprával sa tak. Správanie obžalovaného súd vyhodnotil ako konanie, ktorým ignoruje rozhodnutie súdu. Bolo jeho povinnosťou viesť taký život, aby súd nemal pochybnosti o tom, že podmienený odklad nebol správny. Obžalovaný nevyužil fakt, že mu zo strany súdu, uložením podmieneného trestu, bola poskytnutá šanca na to, aby preukázal, že dokáže viesť riadny život a nie je potrebné, aby trest vykonával v ústave na výkon trestu odňatia slobody. Žiaľ život obžalovaného nie je taký, aby súd v tomto prípade uvažoval o alternatíve, namiesto trestu odňatia slobody. Tu súd zároveň znova poukazuje na ust. § 49 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého nemožno uložiť podmienený trest v prípade, ak došlo k spáchaniu úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. V uvedenom prípade neexistuje žiadna iná možnosť ako uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody.

Súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný pred spáchaním prejednaného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, z ktorého bol prepustený 14.05.2021.

K výroku o náhrade škody

Poškodenými s nárokom na náhradu uplatnenej škody boli v tomto prípade Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Ich nárok bol uplatnený v prípravnom konaní riadne a včas, pričom na hlavnom pojednávaní svoj nárok splnomocnená zástupkyňa predniesla aj osobne. Nakoľko tento nárok bol uplatnený riadne a včas, teda v súlade s ust. § 46 ods. 3 Trestného poriadku, súd priznal tento nárok a zaviazal obžalovaného na jeho náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Michalovce. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.